మహాయానం
వేమూరి వేంకటేశ్వరరావు

వేమూరి వేంకటేశ్వరరావు కథలు: మహాయానం

వేమూరి వేంకటేశ్వరరావు

విషయసూచిక

తొలిపలుకు

ముందుమాట: వెయ్యాలి వేమూరికో వీరతాడు – కవన శర్మ

1. అభయారణ్యంలో ఏంబర్, ఈమాట అంతర్జాల పత్రిక, జూలై 2003; రచన, జూలై 2004

2. భయం, ఈమాట అంతర్జాల పత్రిక, మార్చి 2007; రచన, జనవరి 2008

3. మహాయానం, రచన, ఫిబ్రవరి 1998

4. రిరంసువు, రచన, ప్రచురణ తేదీ తెలియదు

5. చెలగాటం, సుజనరంజని అంతర్జాల పత్రిక, జూన్ 2004; రచన, మే 2012

6. లోలకం, రచన, మార్చి 2008.

7. కలిసిరాని కాలం, రచన, ప్రచురణ తేదీ తెలియదు,

8. గాలిదోషం, ఆంధ్ర పత్రిక, 17 జులై 1970

9. బ్రహ్మాండం బద్దలయింది, తెలుగు భాషా పత్రిక, 1973

10. కాకతాళీయం, రచన, ఫిబ్రవరి 1995; ఆంధ్రప్రభ, మే 1995

11. స్వరాజ్యం చచ్చిపోయింది, రచన, నవంబరు 1998.

12. మరోలోకం, కౌముది అంతర్జాల పత్రిక, ఏప్రిల్ 2012

మహాయానం

తొలిపలుకు

నేను గత నలభై ఏళ్లల్లోనూ రాసిన కథలు బహు తక్కువ; ముప్ఫయి కథలకి లోపే. వాటిల్లో పన్నెండు కథలు ఈ సంపుటంలో ప్రచురిస్తున్నాను. ఎంతటి కథాభిమానులకైనా అన్ని కథలనీ చదివి ఆనందించగలగడమనేది సాధ్యం కాని పని. లోకో భిన్న రుచి అన్నారు కదా. అందుకని, నేను రాసిన కథలలో, వైవిధ్యత కొరకు, కొన్నింటిని ఎన్నుకుని ఈ సంపుటంలో చేర్చేను. వీటిల్లో మూడు రకాల కథలు ఉన్నాయి.

నేను ఎన్నుకున్న కథలలో నాలుగు "సాహస యాత్రలు" కోవలోకి వస్తాయి. మొదటి కథ, ప్రస్తుత కాలంలో, అమెజాన్ అడవుల్లో జరుగుతుంది. ఇది నిజంగా జరిగిన సంఘటనలని ఆధారంగా చేసుకుని రాసిన కథనం. రెండవ కథ, ప్రస్తుత కాలంలో, అలాస్కా మంచు బీడుల్లో జరిగిన అనుభవం. మూడవది, భవిష్యత్ కాలంలో, రెండు శతాబ్దాల తరువాత, విశ్వాంతరాళంలో జరుగుతుంది. నాల్గవది, భూత కాలంలో, ఆంధ్ర దేశంలో జరిగిన కథ. ఐదవది కూడ ఒక రకమైన సాహస యాత్రే – ఇది ఊహాలోకంలో జరిగిన "జరగని" కథ.

రెండవ వర్గానికి చెందినవి నిజంగా జరిగిన సంఘటనలని ఆధారంగా చేసుకుని రాసిన కథలు. లోలకం అన్న కథ ఆంధ్ర దేశంలో, ఇటీవల, జరిగిన వృత్తాంతం. ఇది బెడిసికొట్టి, అడ్డం తిరిగిన ఒక అమాయక వ్యక్తి సాహస యాత్ర

అనుకోవచ్చు. కలిసిరాని కాలం నిజంగా జరిగిన సంఘటనల చుట్టూ అల్లిన కట్టుకథ.

మిగిలిన ఐదు కథలు వైజ్ఞానిక కల్పనలు. ఇవన్నీ విడి విడి కథలే కాని, నాలుగింటిలో మిడతంభొట్లు కథానాయకుడు. అందువల్ల చివర ఉన్న మరోలోకం కథలో ముందొచ్చిన నాలుగు కథల జ్ఞాపకాలు వస్తాయి. కాని ఈ ఐదు కథలనీ ఒక క్రమంలో చదవవలసిన అవసరం లేదు. ఇదొక కొత్త రకం ప్రయోగం.

ఈ సంకలనానికి పెట్టిన పేరు – మహాయానం, అంటే పెద్ద ప్రయాణం అని కాని అలాంటి ప్రయాణానికి అనుకూలమైన పెద్ద పడవ అని కాని అర్థం చెప్పుకోవచ్చు. ఎందుకంటే ఈ కథలన్నీ ఒక రకమైన సాహస యాత్రలే!

తెలుగులో వైజ్ఞానిక కల్పనలు తక్కువ. వీటిల్లో శాస్త్రం గురించి తరచు ప్రస్తావనలు వచ్చినా వీటిని అర్థం చేసుకుని ఆనందించటానికి శాస్త్రం రానక్కర లేదు. కాని శాస్త్రీయ ప్రపంచంలో ఏమిటి జరుగుతోందో కొద్దో, గొప్పో తెలిస్తే కథ రక్తి కడుతుంది.

తినబోయేదాని రుచి వర్ణించి చెప్పటం ఎందుకు?

వేమూరి వేంకటేశ్వరరావు

ప్లెజన్‌టన్, కేలిఫోర్నియా

నవంబరు, 2012

వెయ్యాలి వేమూరికో రెండు వీరతాళ్లు!

కవన శర్మ

ఆచార్య వేమూరి వేంకటేశ్వరరావు సైన్సు వ్యాసాల, పుస్తకాల రచయిత. సైన్సు ఫిక్షన్, ఇతర ఫిక్షన్, డ్రామా కథలు వ్రాసిన కథకుడు.

సైన్సు వ్యాసాలు వ్రాసేవారు రెండు రకాలుగా ఉంటారు. ఇప్పటికే చదువరులకు బాగా పరిచయం ఉన్న సైన్సు భావాల ద్వారా, 'ఆకాశం నీలంగా ఎందుకు ఉంది,' 'కేన్సరు అంటే ఏమిటి?' అంటూ సైన్సు విషయాలని విశదపరచే వారు మొదటి రకం రచయితలు. పాఠకులకి పరిచయం లేని సైన్సు విషయాలని పరిచయం చేయబూనుకున్న రచయితలు రెండవ రకం వారు. వీరిలో రెండు వర్గాలు. మొదటి వర్గం వారు మొదటి మెట్టు నుంచి మరికొంత ఎత్తుకి పాఠకులని తీసుకువెళ్లాలని ప్రయత్నించేవారు. రెండోవారు ఎత్తుకునే విషయం ఈ నాటి సైన్సుకి అంచున, తెలియనివాటి సరిహద్దున ఉండేవి. ఈ సరిహద్దులో సైన్సు తన పదునైన అంచుతో మన అజ్ఞానాన్ని కోసుకుంటూ, విజ్ఞానాన్ని ముందుకు తీసుకు వెళుతూ ఉంటుంది. ఈ రెండు వర్గాలకి చెందిన రచయిత ఆచార్య వేంకటేశ్వరరావు. అయితే, ఇటువంటి రచయితలు ఏ భాషలోనైనా కొద్దిగానే ఉంటారు. తెలుగులో అటువంటి రచనలు అతి కొద్ది. దీనికి మొదటి కారణం తెలుగు పాఠకులలో ఆ రచనలను అర్థం చేసుకోగలిగినవారు బహు స్వల్పం. రెండో కారణం ఆ విషయాలు తెలుగులో చెప్పడానికి రచయితకి శాస్త్ర జ్ఞానమే కాకుండా భాషా పరిజ్ఞానం కూడా కావాలి. అవసరమైతే మూలాలకి వెళ్లి పద

సృష్టి చేసే శక్తి ఉండాలి. అటువంటి తెలుగు సైన్సు రచయితలని వేళ్ల మీద లెక్కపెట్టడం మొదలు పెడితే వేళ్లు మిగిలిపోతాయి.

ప్రతీ శాస్త్ర నిర్మాణానికి దేని పునాదులు దానివే. దేని పునాదుల మీద దాని సూత్రాలననుసరించి ఆయా శాస్త్రాల నిర్మాణం జరుగుతుంది. ఈ ప్రక్రియలో దాని సోదర శాస్త్రాలలో సంభవించే ప్రగతి దీనికి ఎంతగానో తోడ్పడుతుంది. ఇలా శాస్త్రం నుంచి సంపాదించిన విజ్ఞానం సుజ్ఞానం అవ్వాలంటే దాని పునాదులు, సూత్రాలు మంచివై ఉండాలి. అజ్ఞానం విజ్ఞానం అవ్వాలంటే అది నియంత్రించిన పరిస్థితులలో చెయ్యగలిగిన ప్రయోగాల పరీక్షలకి నిలబడాల్సి ఉంటుంది. అంచుల వద్ద సైన్సు గురించి రాయాలంటే వివిధ శాఖల సైన్సు బాగా తెలిసి ఉండాలి.

చదువు చేత ఎలక్ట్రికల్ ఇంజనీరు, వృత్తి చేత మొదటి తరం కంప్యూటర్ ఆచార్యుడు అయిన ఆచార్య వేమూరి వేంకటేశ్వరరావుకి పెక్కు విజ్ఞాన శాఖల విజ్ఞానంతో పరిచయం ఉంది.

తనకు తెలిసిన విషయాలని తెలుగులో చెప్పడానికి ఆయనకి ఆంగ్ల సంస్కృతాంధ్ర భాషల్లో వలసినంత పరిజ్ఞానం ఉంది. అవసరమైతే బణువు, కణిక, వాకేతం లాంటి మాటలు సృష్టించగల నేర్పుంది. తెలుగు–ఇంగ్లీషు, ఇంగ్లీషు–తెలుగు నిఘంటువు, సంబంధి పదకోశం తయారు చేసే ఓపిక, తెగింపు ఉన్నాయి.

అన్ని విధాలా ఈయన ఒక అసాధారణ రచయిత. ఆయనతో నాకు ఆట్టే పరిచయం లేకపోయినా, ఆయన రచనలతో నాకు 40 సంవత్సరాల పరిచయం

ఉంది. నా సైన్సు రచనా పద్ధతికి ఆయన ఒక స్ఫూర్తి. ఆయన కథలకి నేను పరిచయం రాయటం ఆయన నాకు ఇచ్చిన ఒక వరం.

ఆయన స్వేచ్ఛగా రాసినప్పుడు, స్వేచ్ఛగా అనుకరించినప్పుడు కూడ, ఆయన అసిమోవ్, డగ్లస్ ఏడంస్ స్థాయిని అందుకోగలడు. ఆయన 30 సంవత్సరాలుగా కథలు వ్రాస్తున్నా అవి 30 దాటలేదంటారు. అందులో 12 కథలని మీ ముందు ఉంచుతున్నారు. అవి ప్రచురించబడినప్పుడే నేను చదివి ఉన్నాను. అయితే అవన్నీ ఒక చోట ఇప్పుడు చదవడం జరిగింది.

ఆయన ప్రహసనాల శైలిలో పాత్రల పేర్లు పెట్టడం ఆయన ఎంచుకున్న రచనా శైలికి నప్పింది.

మొదటి కథ 'అభయారణ్యంలో ఏంబర్.' ఇందులో ఇద్దరు వృక్ష ప్రేమికులు అభయారణ్యం చూడడానికి వెళ్లి దృగ్విన్యాసం (directional sense) నాశనం అవడం వల్ల అక్కడ 5 రోజులపాటు చిక్కడతారు. అక్కడ వారు ఆకలి, దాహం, దోమల బాధలను తట్టుకుంటూ మరణంతో పోరాటం చేసి గెలవడమే ఇతివృత్తం. జురాసిక్ కాలం నాటి చెట్ల జిగురు గడ్డకట్టి ఏంబర్ అనే విలువైన తృణస్ఫటికంగా మార్తుంది. అదే కథానాయిక పేరు. రాజ్, ఏంబర్‌ల మధ్య కష్టాలలో పుట్టిన వారి ప్రేమ ఘనీభవించి విలువను సంతరించుకుంటుంది. దోమలబారి నుండి దాన్ని రక్షించుకోడానికి ఒక రకం బురదని వాడిన ప్రస్తావన ఈ కథలో ఉంది.

రెండోది, ఉత్తర ధ్రువానికి దగ్గర ఎప్పుడూ మంచుతో కప్పబడే ప్రాంతంలో ఒక్కడే ఒకడు ఒక కర్రల ఇంట్లో గడుపుతూ ఉంటే తన మెదడుకి సరఫరా అయ్యే

రక్తపు శబ్దం మోటారు హోరులా వినిపించడం గురించిన కథ. ఆ భయంకర ఒంటరితనాన్ని తట్టుకుని బతికిన మనిషి కథ. మంచులో గమ్యాన్ని చేరటానికి ఓ మనిషి చేసిన ప్రయత్నం గురించిన ఓ గొప్ప కథ ప్రపంచ సాహిత్యంలో ఉంది. అయితే అందులో మనిషి చనిపోతాడు. కాని ఈ రెండు కథలలో అననుకూల పరిస్థితులను మనిషి మనోధైర్యంతో ఎదుర్కొని జయించే ఆశావాదం ఉంది.

మూడో కథ మహాయానం. బృహత్‌నవ్యతార పేలేటప్పుడు వెయ్యి సూర్య ప్రభలతో వెలుగుతుందనిన్నీ, 30 జ్యోతిర్వర్షాల దూరంలో ఉన్న నవ్యతార పేలినప్పుడు బెత్లెహెం వాసులు దాన్ని క్రీస్తు జన్మిచడానికి సూచనగా అనుకున్నారని చెప్పిన 'ద స్టార్' అనే కథకు ఈ కథ స్వేచ్ఛానుకరణ. ఇందులో అంతరిక్ష యాత్రలకి వాడిన యానకాలకి రచయిత పెట్టిన పేర్లు 'మహాయానం', 'హీనయానం.' ఆ గ్రహవాసులు పాతిన కాల గుళిక వలన యాత్రికులు గ్రహవాసుల నాగరికత గురించి తెలుసుకుంటారు.

నాల్గవది రిరంసువు. ఇది పేరూరు నుంచి సింహాచలం వచ్చిన ఒక ద్రావిడ బృందం – కామ పిశాచి బారి నుండి తప్పించుకోడం గురించిన కథ. కథ చెప్పే క్రమంలో ద్రావిడుల శాఖలు, గుర్రాన్ని గుడిగోపురం ఎక్కించగల వారి తెలివితేటలు, రాజమండ్రి–సింహాచలపు మధ్య ప్రాంతపు ఆ నాటి చరిత్ర రచయిత ప్రస్తావిస్తాడు.

చట్టాలు బలహీనులని కాపాడడానికి చేస్తే దాన్ని ఆసరా చేసుకుని బలహీన వర్గంలో వారు అవతలవారిని బాధించడం అయిదో కథలోను, ఓటు బేంకు రాజకీయాలు ఆరో కథలోను రచయిత చెబుతారు. ఏడవ కథ 'వరల్డ్ ట్రేడ్

సెంటర్' మీద విమానాల దాడి జరిగినప్పుడు అమెరికా ప్రజలు ప్రవర్తించిన తీరుకీ, బొంబాయి తాజ్‌మహల్ హొటల్ మీద తీవ్రవాదులు దాడి చేసినప్పుడు భారతదేశ ప్రజల ప్రవర్తన తీరుకీ తేడా చెప్పే కథ. మనవారు ఆ నాటి క్రికెట్ మాచ్‌కి ఇచ్చిన ప్రాధాన్యత, ఈ కథలో సుబ్బడు పాత్రని బాధిస్తుంది.

ఎనిమిది, తొమ్మిది, పది, పన్నెండు కథలు, మిడతంభొట్లు అనే వేడుక పేరు కల భౌతిక శాస్త్రజ్ఞుడు ముఖ్య పాత్రగా కలవి. ఇవి సైన్సు ఫిక్షన్ కథలు. చతుర్విధ శక్తులలోని గురుత్వాకర్షక శక్తిని విద్యుదయస్కాంత శక్తితో ఏష్యం చేసినప్పుడు కలిగే భార రహిత స్థితిని చెప్పేవి. వస్తువులు కాంతి వేగం కంటె ఎక్కువ/తక్కువ ప్రయాణించగలవని, కాంతి వేగానికి సమానమయే స్థితి ఒక 'సింగ్యులర్ పోయింట్' అన్నట్టు రచయిత ఒక కథలో సూచిస్తాడు. ఈ కథ అసిమావ్ కథకి స్వేఛ్ఛానుకరణ.

పదకొండో కథ 'కాదేదీ అమ్మకానికి అనర్హం' అని నమ్మే ఒక రెడ్డి కథ. మనిషి దేహంలోని రసాయనాలని విడగొట్టి, శుద్ధి చేసి అమ్మే అవకాశాలని పరిశీలించడం ఈ కథలోని వస్తువు. ఇదీ సైన్సు ఫిక్షన్ కథే.

ఈ రచయితకి భాషలో పాండిత్యం, విజ్ఞానంలో జ్ఞానం రెండూ మెండుగా ఉన్నాయి. నాకే అధికారం ఉంటే ఈయనకి రెండు వీరతాళ్లు వేయిస్తాను. అంత వరకు తెలుగు పాఠకులకి సైన్సు అందజేయాలనే ఈయన తపనకు నా తపన జోడిస్తాను.

అభయారణ్యంలో ఏంబర్

కాకులు దూరని కారడవి. చీమలు దూరని చిట్టడవి. కీకారణ్యం. గహనాంతర సీమ! ఎంత ఆస్వాదించినా తనివి తీరని కాంతారం. ఇదీ వర్షారణ్యం అంటే!!

ఆస్ట్రేలియాలో వర్షారణ్యం అన్న పేరుతో పర్యాటకులకి చూపించే అడవి దీని ముందు బలాదూర్! మెక్సికో దేశంలో యూకటాన్ లోని అయనరేఖా మండలంలో ఉన్న అడవులలో చెట్ల కంటె కూడ ఇక్కడ ఇంకా దట్టంగా పెరిగిన వృక్ష సంపద లోని అందం వర్ణనాతీతం! అంబర చుంబితాలలా ఎదిగిన చెట్ల కొమ్మలు ఆకాశమంత పందిరి వేసినట్లు నాలుగు దిక్కులా పరివ్యాప్తి చెంది సూర్యరశ్మి భూమిని తాకకుండా చేస్తున్నాయి. ప్రాణ ప్రదాత అయిన వెచ్చని సూర్యకిరణాల తాకిడి కోసం గుయ్యారంలా ఉన్న అడవి నేల నుండి లతావల్లికలు చెట్లని ఆసరా చేసుకుని ఆకాశం వైపు ఎగబాకుతున్నాయి. ఎటు చూసినా ఆకుపచ్చ రంగే. లేతాకు పచ్చ ముదరాకు పచ్చల మధ్యలో ఉన్న రకరకాల చాయలలో రకరకాల పచ్చలు! ఇదొక పచ్చ సముద్రం.

నొప్పి పెట్టే వరకూ మెడని సారించి చూసే ఓపిక ఉండాలే తప్ప చూసిన వారికి నేత్రానందం కలుగజేసే విధంగా చెట్టు కొమ్మలని వేలాడుతూ గబ్బిలాలు! పచ్చటి చెట్ల కొమ్మల మీద రంగు రంగుల రామ చిలుకలు, పెద్ద చిలుకలు, ఇంకా పెద్ద టూకాన్ చిలుకలు. మెడ దించి కిందకి చూస్తే చిత్తడిగా ఉన్న నేల మీద ఒత్తు ఒత్తుగా అంగుళం దట్టంగా ఉండి, ఎండి కుళ్ళుతూన్న ఆకులు, అలములు. చెట్ల

ఆకుల నుండి టపటప చుక్కలు చుక్కలుగా రాలుతూన్న నీటి బిందువులు పల్లపు ప్రదేశాలకు చేరి, నీటి గుంటలుగా మారి, అవి నిండినప్పుడు పొంగి, పొర్లి చిన్న చిన్న పిల్ల కాలువలలా ప్రవహిస్తున్నాయి. ఈ నీటి గుంటలలో ముదరాకు పచ్చ చర్మపు రంగు మీద లేతాకుపచ్చ మచ్చలుతో అలరారే పెద్ద పెద్ద బోదురు కప్పలు. వాటి బెకబెకలు సింహ గర్జనలా ఉన్నాయి కాని టర్రరాయణంలా లేనే లేవు. ఈ కప్పలు అరచేయంత పొడుగున్న మిడతలని పట్టి తింటూ ఉంటే చూడడానికి ఒక పక్క కుతూహలం, మరొక పక్క ఏహ్యాభావం, మరొక పక్క పక్కా భయం. అక్కడ నేల మీద ఉన్న తుప్పలలో పిడికిలి ప్రమాణంలో ఉన్న సాలీళ్ళని చూస్తూ ఉంటే గుండె నిబ్బరం లేని వాళ్ళకి భయమే వేస్తుంది.

ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని ఆస్వాదించి, ప్రకృతి సౌరభాలని ఆఘ్రాణించి, ప్రకృతి మాత ఒడిలో నిదురించి, ప్రకృతిశక్తి గర్జించినప్పుడు సాహసంగా ఎదుర్కొని ఆనందించాలనే తృష్ణ ఉన్న సాహసికులకి ఈ అరణ్యం గంతవ్యం.

ఎవరెస్టు శిఖరం ఎక్కేసరికి అక్కడ కాఫీ, ఇడ్లీలతో అరవ అయ్యరు హాజరైతే ఎంత బాగుంటుందో అని మనలో కొంతమంది కలలు కన్న రోజులు లేకపోలేదు. ఎవరెస్టు శిఖరం మీద అయ్యరు హొటేలు లేదని మనందరికీ తెలుసు. కాని ఈ అమెజాన్ అరణ్యం మధ్యలో, నాగరికత మప్పిన కనీస అవసరాలు కూడ అందుబాటులో లేని దూరంలో అరవ అయ్యరు హొటేలుని పోలిన సదుపాయం ఒకటి ఉంది. దాని పేరే 'అమెజాన్ యూత్ హాస్టల్'. ఆకుపచ్చటి అమెజాన్ అఖాతంలో కాలు మోపుకునే సావకాశాన్ని ప్రసాదించిన దీవి ఈ అమెజాన్ యూత్ హాస్టల్. బ్రెజీల్ దేశంలో, కొన్ని వేల హెక్టర్లు వైశాల్యం ఉండే

సతతహరితారణ్యపు నడిబొడ్డులో, యువతీ యువకుల వసతి సౌకర్యం కోసం, ఈ యూత్ హాస్టల్ దరిదాపు 700 హెక్టర్ల వైశాల్యపు మేరలో ఉన్న చెట్లని కొట్టి కట్టేరు. ఇలా తెరిపి చేయబడ్డ మేరలో చిన్న చిన్న కఱ్ఱ, కంపలతో కట్టిన కట్టడాలు నాలుగే నాలుగు ఉన్నాయి. చుట్టూ అడవి అవడం వల్ల, బాడవ నేల చిత్తడిగా ఉండడం వల్లా నేల మట్టంగా కాకుండా పొడుగాటి రాటలు పాతి, వాటి మీద ఈ కుటీరాలని లేవనెత్తి ఎత్తుగా కట్టేరు. ఈ నాలుగు కుటీరాలలో నలుగురేసి మనుష్యులు చొప్పున మొత్తం పదహారు మంది తల దాచుకోవచ్చు. ఈ కుటీరాలు కాకుండా పెద్ద బంగళా వంటి కట్టడం మరొకటి ఉంది. చుట్టూ పంచపాళీలలా ఉన్న వరండాలలో ఉన్న కుర్చీలలో కూర్చుని అడవిని చూసి ఆనందించవచ్చు.

ఈ బంగళా లోపల ఒక విశాలమైన వంట గది, చిన్న పుస్తకాల బీరువా! రెండు అంతస్తుల మంచాల వరస. మంచాలు లేని వారికి నులక తాడుతో నేసిన ఊయల వంటి హేమక్‌లు రాటలకి ఇటూ అటూ కట్టినవి ఉన్నాయి. వాటిలో పడుక్కోవచ్చు. హాస్టల్ సిబ్బందితో కలుపుకుని ఇక్కడ జనాభా పాతిక ముప్పై మందిని దాటి ఉండదు – ఏ సమయంలోనైనా సరే. ఇవీ ఇక్కడ ఉన్న కనీస సదుపాయాలు. హాస్టల్‌లో విద్యుత్తు కాని, టెలిఫోను సౌకర్యాలు కాని లేవు. టెలివిజన్ లేదన్న సంగతి వేరే చెప్పనక్కరనే లేదు. బయట ప్రపంచం నుండి హాస్టలుకి వెళ్ళాలన్నా, హాస్టలు నుండి నాగరిక లోకంలోకి వచ్చి పడాలన్నా రోడ్లు లేవు, విమానాశ్రయాలు లేవు; కమేరావ్ గ్రాండే నది మీద పడవలో ప్రయాణమే శరణ్యం.

ఎంతో కష్టపడి ఎవ్వరైనా ఇక్కడకి వచ్చేరంటే వారు ఒకటి రెండు రోజులు చుట్టపు చూపుగా రావడం దండగ. కనీసం రెండు మూడు వారాలైనా ఉండకపోతే పడ్డ కష్టానికి ఫలితం కిట్టదు; ఆయాసం తప్ప ఆనందించడానికి అవకాశం మిగలదు. అందుకని ఇక్కడకి వచ్చే వారు సాహస యాత్రీకులు, ప్రకృతి సౌందర్య ఉపాసకులు, లేదా ఏ విశ్వవిద్యాలయాల్లోనో పరిశోధన చేసే ఆచార్యులు, వారి విద్యార్థులు. సుకుమారులకి, పిరికి వారికి చేరవలసిన గమ్యం కాదిది. ఇటువంటి మైత్రీభావం నిండుకున్న వాతావరణం లోనికి ఏరి కోరి వచ్చారు రాజ్, అతని స్నేహితురాలు, సహాధ్యాయిని అయిన ఏంబర్.

అది జూన్ నెల. మొదటి వారం. ఏంబరు, రాజు ఈ కీకారణ్యపు నడిబొడ్డులోకి వచ్చి రెండు రోజులు అయింది. “పీత కష్టాలు పీతవి” అన్నట్లు, ఎంత అడవి అయినా అక్కడ బతికే వారి నిబంధనలు వారికి ఉంటాయి కదా. హాస్టల్ సిబ్బంది నిబంధ నియమావళి ప్రకారం కొత్తగా వచ్చిన వాళ్ళు – ఎవ్వరైనా సరే – మొదటి రెండు రోజులు హాస్టల్ పరిధి దాటి పోరాదు. ఈ రెండు రోజులూ చెయ్య వలసిన పనులు: కొత్త చోటుకీ వాతావరణానికీ అలవాటు పడడం, అక్కడ బతకడానికి కావలసిన సాధన సంపత్తి ఉందో లేదో చూసుకోవడం, ప్రయాణపు బడలిక తీర్చుకోవడం, సిబ్బందితో పరిచయం చేసుకోవడం, వరండాలో కూర్చుని ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తిలకించి ఆనందించడం. ఎవరి పరుపు చుట్టలు, ఎవరి తిండి సామానులు, ఎవరికి ఏమిటి కావాలో అవన్నీ ఎవరికి వారే సమకూర్చుకోవాలి. హాస్టలు వాళ్ళు సమకూర్చేదల్లా రాత్రి తలదాచుకుందికి చోటు, కాలకృత్యాలు తీర్చుకుందికి మరుగు, సేద తీర్చుకుందికి సదుపాయం,

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/kbook.php?id=1506

* * *

Read other books of Vemuri Venkateswara Rao @

http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&name=Vemuri+Venkateswara+Rao&id=112